

NEM CSAK MEG VAN ÍRVA, KI IS LETT JELENTVE

2017. január 22.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A mai tanítás célja hogy nagyobb betekintést kapjunk abba, amit Jézus elvégzett értünk. Azért szükséges ez, hogy jobban meg tudjuk ragadni, hogy jobban tudjunk élni benne, hogy a magunkévá tudjuk tenni és meg tudjuk élni azt, ami már a miénk.

Az Igével kezdjük a mai napon is. Ha az Ige szól hozzánk először, az a legfenségesebb! Most még nagyon erőteljes a figyelmetek, hadd szóljon az Ige hozzánk! Egy rövid zsoltárt olvasok fel, a 138-ast. Nagyon rövid, de nagyon fenséges, és nagyon gazdag mondandója van ebben a pár sorban.

ZSOLTÁROK 138,1–8.

1. Magasztallak téged teljes szívedből; énekel álodalak az istenek előtt.

Kérlek, figyelj arra, hogy a teljes szívedből itt vagy-e ma! A teljes szívedből akarsz-e Őt szolgálni? A teljes szíveddel akarsz-e megélni ezeket a gyönyörűségeket, amiket adni akarsz neked? A teljes szívűség, hogy kérd meg az Urat, segítsen megvizsgálni, hogy van-e benned valami, ami akadályoz a Vele való együtt járásban, amivel nem tud közösséget vállalni az Úr. A neheztelések, a meg nem bocsátások, a kárhoztatások, az önmagunk kárhoztatása azért, amit elvettünk a múltban – ezek mind megakadályoznak minket abban, hogy teljes szívvel tudjunk örvedezni az Ő gyönyörűségeiben.

Ezt a magasztalást, amit ma is a trón elé tártunk, és szeretnénk volna, ha mindenki részt vesz ebben, teljes szívvel tudad-e követni? Teljes szívűséggel, hogy Uram, a teljes lényem a Tiéd, a teljes szívem a Tiéd! A szellemem, a lelkem, a testem a Tiéd, amikor imádunk Téged. Mondjad: teljes szívből magasztallak! Teljes szívből! Ha a teljes szíved az Ővé, akkor nem marad ott olyan, ami miatt borúra, vagy depresszióra hajolna a szíved. A teljes szíved. Magasztallak Téged teljes szívedből! Énekel álodalak az istenek előtt.

Valami gyönyörűség, amikor kijelenti az Úr, hogy a gyülekezetében istenek állnak! Mert mindannyian Isten fiaiként, Isten gyermekeiként istenek vagyunk. Énekel áloddottuk ma Őt. Ez a gyönyörűség, hogy énekelünk az Úrnak a teljes szívünkéből, egy magasztalásba csap át, ha odaadjuk a teljes szívünket.

Bejöhettek úgy az Úrhoz, hogy tele vagyunk még az út porával, a gondokkal, amit otthonról hozunk. Sok minden más foglalkoztat minket, és még nem tudunk igazán fókuszálni az Úrra. De amikor ide bejövünk, és elkezdjük magunkat átadni az Úrnak, és egyik gyönyörű dal folyik a másik után a trón elé, akkor észrevesszük, hogy abban részesít az Úr minket, hogy egyre inkább oda tudjuk adni magunkat – ezt a teljes szívűséget kapjuk ajándékba. Az egész lényünket átítatja, átjárja az Ő magasztalása. Azt fogod észrevenni, ha erre odaadod magad – ezért hagyunk időt mindig bőségesen a magasztalásokra, a dicséretekre –, hogy ahogy magasztalod, egyre jobban kezded Őt látni.

Miközben a problémáiddal jöttél be, a problémáidon keresztül próbáltad megtapasztalni Istent. De mikor elkezded magasztalni Őt, akkor az Isten lényén keresztül kezded el megtapasztalni, hogy a problémáid mennyire eltörpülnek Isten lénye mellett. Ahogy Őt magasztalod, Isten szemén keresztül kezded látni majd azt a problémát, ami nyomasztott, amivel meg kell mérkőznöd, de tudd meg, hogy az Isten magasztalása által az Isten egyre nagyobb lesz benned! Egyre nagyobb lesz benned!

Milyen hatalmas Ő! Milyen nagyságos Ő! Milyen lenyűgöző az ereje! Nincs az a probléma, ami ne törpülne el, ha te meglátod az Ő nagyságos voltát! Ezért fontos ez a teljes szívűség, az énekléssel való magasztalása Istennek, mert akkor ide jutunk el. Az a célja Istennek, hogy Őt lásd meg, és az Ő szemein keresztül lásd azt a problémát, ami kikért téged, amivel meg kell mérkőznöd, amit le kell győznöd! Amire a megoldást keresed, azt Isten szemén keresztül lássad! Ez a cél! A hit szemein keresztül úgy láss, ahogy Ő, és hogy Nála megvannak a megoldások minden helyzetre. Ezek a magasztalások ide visznek el minket.

Így folytatja:

ZSOLTÁROK 138,1–8.

2. Szent templomod felé hajolok, s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért; mert minden neveden felül felmagasztalád a Te Igédet.

Látod? Ahogy mi közeledünk Istenhez, ezek az imádatok, magasztalások visznek be minket az Ő szent templomának belsejébe. Oda hajolunk, odaadjuk magunkat. Ahogy mondja, hogy ha mi közeledünk Istenhez, akkor Ő is közeledik hozzánk. Ezeknek a dicséreteknek, magasztalásoknak a helye. Közelebb fogod érezni magadat Istenhez. Isten mindenhol jelen van, de a megnyilvánulásai, a szeretetölelései, a közlései a szent templomának belsejében vannak. Oda megyünk be ezekkel a magasztalásokkal.

Szent templomod felé hajolok – mondja – és magasztalom nevedet. Látod, ezek a magasztalások, hogy *Istent nagyobbnak kell látnod, mint a problémádat!* Magasztalnod kell Őt, az Ő hatalmas voltát, az Ő nagyságát, az Ő dicső voltát! Magasztalnod kell Őt! Magasztalnod! A szemed előtt Ő legyen első helyen! Magasztalnod kell Őt! Magasztalnod!

Bízatsz benne, hogy Isten mindig kegyelmes lesz hozzád, mert Ő a kegyelem Szellemét adta neked, amikor készített egy ülőszéket. Úgy írja a Róma 3,25-ben [a Young fordítás szerint], hogy *egy trónszéket készített*. Mint ahogy múltkor megnéztük, az a szó – a trónszék – ott az Isten szövetség ládáját jelenti. A szent vérrel hintette meg, és a törvényt a láda belsejébe helyezte. Többé nincs, ami törvényszegésként téged kárhoztathatna, Ő kegyelemmel jön hozzád. Kegyelemmel és nem kárhoztatásokkal jön, felszabadít. Azt mondja, hogy az én Igém teljesen szabadá tesz téged.

Szabadság, kegyelem és igazság! Elkezdted-e már magasztalni ezért, amit neked adott? Ez a kulcs! Úgy tudsz oda bemenni. Magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért, mert minden neveden felül felmagasztaltad a Te Igédet.

Azért jöttél-e ma, hogy szeresd az Ő Igéjét? Azért jöttél-e, hogy az Igét a szívedbe fogadd? Minden neve felett felmagasztalja az Ő Igéjét. Hiszed-e az Ő Igéjét? Vallod-e az Igéjét? Az Ige él-e a szívedben? Egy közösségben vagy-e az Igével? Szól-e hozzád az Ige?

Az Ige él. Az Ige élő és ható, lüktet és megoldásokat hoz. Az Igében tudsz-e gyönyörködni? Felmagasztalta az Úr az Ő Igéjét. Az Ige a mindenünk! Ami minket összeköt, mint gyülekezet, az *az Ige szeretete*. Mindannyian azért vagyunk itt, mert éhezünk és szomjúhozunk az Ő Igéjét. Az Ige szeretete miatt vagyunk itt, és Ő felmagasztalta minden neve fölé az Igéjét.

3. Mikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál engem, lelkemben erő támadt.

Tehát a zsoldáros is volt bajban. Vannak idők, amikor meg kell tanulni, hogy kiáltunk az Úrhoz. Nem elég suttogni a nevét, meg fohászodni. Meg kell tanulnunk úgy kiáltani, hogy menny és föld és minden démoni erő meghallja, hogy az Úr a te Istened, és megoldások jönnek. Az Úrtól jön egy bátorítás az életünkre, amikor ezek reménytelennek látszó helyzetek vannak, és akkor kiáltanunk kell az Úrhoz. Kiáltottam Hozzád, Uram, és Te meghallgattál engem!

Arról van egy *bizonyossága* az embernek, hogy tudja, az imája meghallgatást nyert. Többé nem vagyunk lankadtak, csüggedtek, depressziósak és reménytelenek, mert *erő van bennünk*. Egy olyan erő, amit csak Ő tud adni. Ez az erő belülről erősít meg minket. A magasztalások által jön. Látod, hogy jön? Magasztallak, Uram! Énekelek neked, Uram! A nevedet segítségül hívom! Az Igédet magasztalom! Akkor jön egy erő belülről. Többé nem vagyunk erőtlen keresztények! Ez az erő jön az életünkre. *Lelkemben erő támadt*. Egy olyan erő, amit a világ nem ismer, mert nem tud oda bemenni, ahova nekünk szabad bejárásunk van.

A szent templom felé hajlunk, a szentek szentjébe bemehetünk. Istennel közösségben lehetünk, az Abba Atyánkat hívhatjuk minden ügyünkben. Jézus szent nevével mehetünk. Zászlót bontott nekünk, az Ő szerelmének a zászlaját, a győzelmének a zászlaját. Mi itt a földön valójában ezeknek az áldásoknak az ismeretében másképp élünk, mint a világ. Ezekre a magasztalásokra újra visszatér a következő vers:

ZSOLTÁROK 138,1–8.

4. Magasztal téged, Uram, e földnek minden királya, mikor meghallják szádnak beszédeit,

Minden király magasztal, mikor meghallják szádnak beszédeit.

5. És énekelnek az Úrnak útjairól, mert nagy az Úr dicsősége!

Magasztalások, éneklések, és általa hatalmas dicsőségek és megoldások.

6. Noha felséges az Úr, mégis meglátja az alázatost, a kevélyt pedig távolról ismeri.

Tudod-e, hogy az Úr szemei mindig rajtad vannak? Tudod-e, hogy a szemeit az igazakon tartja? Nem vagy elfelejtve az Úrnál! Akárhogy akarják a körülmények elhíttetni veled, hogy látod, az Úr elfelejtkezett rólad! Ha *alázatosan* jársz, az Úr szemei meglátnak téged, számon tartanak téged. A kevélyt pedig távolról ismeri. A kevélység vermébe soha ne essünk bele, mert az alázatosnak adja a még több kegyelmet.

Tudjátok, hogy minden kegyelemből van Istennél? Soha semmit nem fogsz kiérdemelni, mert annyira jó nem tudsz lenni, mint Jézus volt! Add át magad a kegyelemnek, hadd dolgozza meg az a kegyelem az életedet! Csak köszönd neki azt a kegyelmet, és járj alázatban! Amikor elmondod azt a merész imát, hogy *Uram, taníts engem alázatra, hogy még alázatosabb lehessenek* – ezt az imádat is meg fogja hallgatni. Csak akkor tanul meg a képedet olyanná tenni, mint a kova! Mert akkor jönnek bántások is majd, és jönnek helyzetek, amikor megtanulhatod, hogy hogyan légy még alázatosabb, mert Jézusnak is meg kellett tanulnia. A képét olyanná tette, mint a kova, és bízott az Atyában, tudta, hogy az Atya mindenből kimentti Őt. Mindenből.

Az alázat egy csodálatos edény Istennél, mert akkor Ő a segítségedre siet. Ha jogtalan bántások érnek, ha támadások, vádak érnek, akkor bízatsz abban, hogy Ő segít. Hogyha alázatban tartod az edényedet, és nem úgy állsz hozzá, hogy na, majd én megmutatom! Ugyan mit tudnánk megmutatni magunktól? Mit tudnánk magunktól megmutatni? Semmit. Ez az Úrnál van, Ő az alázatost felmagasztalja, a kevélyeknek pedig ellenáll.

7. Ha nyomorúságban vergődöm, megelevenítesz, ellenségeim haragja ellen kinyújtod kezedet, és a Te jobb kezed megment engem.

Számíthatsz erre a *megelevenítésre*, mert ez jön. Ki az, akinek soha nem volt gondja az ellenségeivel, a gonosz tervekkel? Ilyen nincs köztünk. Aki kinyújtja az ellenségeid ellen a kezét, az maga az Úr. Az Ő erejét ki állhatja? Itt van a te győzelmed. Neked csak magasztalnod kell Őt, énekkel áldani. Gyönyörködni Benne, az Igéjét befogadni, az Igéjét magasztalni, és a győzelem jön magától, ha alázatban tartod az edényedet, mert úgy van megírva: Ellenségeim haragja ellen kinyújtod kezedet, és a te jobb kezed megment engem.

Ezt a részét mindenki nagyon szereti. Az Úr jobbjá megtartott engem! Az Úr jobbjá megmentett engem! Az Úr jobbjá kiszabadított engem! Szeretünk dicsekedni az Úrban. Ez a mi részünk, hogyha bemegyünk oda, és magasztaljuk Őt, és elfeledkezünk a problémáinkról, a bajainkról, az ellenségeinket megtanuljuk megáldani, és alázatban járunk, ez a győzelem minden alkalommal jön. Ez gyönyörűség! Az öröm olaja van vele, a győzelem olaja.

ZSOLTÁROK 138,1–8.

8. Az Úr mindezt véghezviszi értem. Uram, a Te kegyelmed örökkévaló: ne hagyd el a Te kezeidnek alkotásait!

Ezzel zárja. Az Úr mindezt véghezviszi értem. Egy darabkája nem marad el annak, amit olvastam. Mindezt véghezviszi értem. Dicsekszik a zsoltáros.

Mondd ezt velem együtt: az Úr mindezt véghezviszi értem! Az Úr mindezt véghezviszi értem! Szeretnél-e győzelmekben járni? Akkor jelentsd ki, hogy az Úr mindezt véghezviszi értem! Mindezt véghezviszi értem! Uram, a Te kegyelmed örökkévaló, ne hagyd el a Te kezeidnek alkotását! Ezt a zsoltárt naponta imádkozhatod. Rövidke zsoltár, és benne van a győzelmed. Az Úr véghezviszi érted, ami meg van írva. Minden ellenségedet elfordítja, a nyomorúságodban veled van. Megtekinti az igazat, az alázatost, és a kevélyeknek pedig ellenáll, és távolról ismeri őket. Kevélységgel nem lehet Isten elé járulni.

Azt viszont benne van a zsoltárban, hogy meg kell tanulnunk *kiáltani* Hozzá, ha szükséges. Figyelték-e, hogy amikor összejövünk imára, az elején elég bátortalanul kezdjük, és éppen csak egy kicsit merünk szólani. Aztán, amikor belemegyünk a Szent Szellem sodrásába, van úgy, hogy egészen jól felemeljük a hangunkat. Aki nem adja oda magát szabadon erre a sodrásra, az csodálkozik rajtunk, hogy miért emeltük úgy föl a hangunkat, hogy szinte kiabálunk? Miért kiabálunk? Meg kell látni ennek a helyét az Igében. *Ha Szellemtől van, akkor annak megvan a helye.* A kiálts hozzám és én megfelelek – mondja ezt az Ige? Mondja. Ha Szellem által van, akkor bejut a céljába, megvan annak az imának a helye, amikor felemeled a hangodat az Istenhez. Annak megvan a helye!

JEREMIÁS 33,2–3.

2. Ezt mondja az Úr, aki megteszi azt, az Úr, aki megvalósítja azt, hogy megerősítse azt, Úr az Ő neve.

Látod, ez *az erő*, ami Tőle jön! Úr az Ő neve.

3. Kiálts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz.

Akarod látni a győzelmet abban a helyzetben, amiben most megmérettetésben vagy éppen? Akarod-e látni, hogy az Úr hozza a megoldást? Azt mondja az Úr, hogy kiálts hozzám és én megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked. Dicsekedhetsz majd az Úrban. Nagy dolgokat mondok neked, és megfoghatatlanokat, olyanokat, amikről fogalmad sem volt addig. Olyanokat fog az Úr szólani neked. *Kiálts hozzám és én megcselekszem* – mondja az Úr. Kiálts hozzám, és én megvalósítom azt! Kiálts hozzám, és én megerősítem azt! Ezt mondja ez a két vers itt. Mert Úr az én nevem. Jézus az Úr az életünk felett. Ezért ennek így kell lennie, ha ragaszkodunk az Úr Igéjéhez. Meg kell tanulnunk ezt. Uram, a nevedet kiáltom, az Úr Jézus nevét kiáltom.

Sőt, Mózesnél azt olvassuk a 2Mózes 33-ban, hogy Mózes úgy imádkozik az Úrhoz, hogy Uram, *kiáltsd előttem az Úr nevét!* Maga Mózes kéri, hogy Uram, harsogd az Úr nevét előttem az úton, akkor nekem oltalmam lesz! A szellemben való kiáltásnak, amikor felemeljük a hangunkat teljes erőnkől és úgy szólunk az Úrhoz, annak megvan a helye. Sok helyen fogod olvasni a Zsoltárookban, és a próféták könyveiben is. Azért szólok róla, mert sok imatestvéremnél látom, hogy ezt a helyet nem tapasztalták még meg.

Jerikó falait hogy vették be? Hat napig csöndesen kellett menni, és méregetni a győzelmüket, azaz az Igén való csöndes meditálásban voltak. De eljött az ideje, a hetedik nap, és bizony akkor omlottak le a falak, amikor fölemelték a hangjukat, és kürtöltek, és kiabáltak, és dicsérték az Urat, és harsogták azt a győzelmet! Leomlottak a falak!

Igenis megvan a helye, amikor fölemeled a hangodat Istenhez. Kiálts hozzá, és én megfelelő! Azt kérjük a Szent Szellemtől, hogy tanítsa meg nekünk, hogy nyomatékosan fölemeljük a hangunkat, mert érezzük, hogy a Szent Szellem vezetésére tesszük. Nem csak úgy kiabálunk eszeveszetten, ugye? Hanem amikor a Szent Szellem úgy vezet, hogy kiálts az Úrhoz, tudja meg az ég és a föld, hogy van egy Istened, akkor ne sajnáld a hangodat! Emeld föl a hangodat, ahogy Ő adja!

Egy gyönyörűség van abban, amikor tudjuk, hogy *van kihez kiáltanunk*. Uram, hozzád kiáltok, és te meghallgatsz engem! Megerősítés van ebben a drága Szent Szellem által. Ő vezeti a szellemi imáinkat. Vannak csendes folyamatok, vannak erőteljesebb folyamatok, és vannak, amikor teljes lényünkkel kijelentjük azt a győzelmet és felkiáltunk: Uram, Te vagy a király az életem felett Jézus nevében, ámen! Egy apró gondolat volt az imaköröknek a sodrásáról.

Most megnézzük, hogy mit tanulhatunk abból, ha elolvassuk az Igét Jézus Krisztus szolgálatának egészen az elejéről, amikor a felkenetését nyerte. Amikor vízkeresztséget vett, megnyílt az ég, és kijelentette Isten felette, hogy te vagy az én *szerelmes* Fiam, akiben én gyönyörködöm. Ezt a hatalmas szózatot hallhatta, mert alámerült Isten akaratába, és vízkeresztséget vett, hogy betöltse a törvényt. Mert János vízzel keresztelt. Ahogy ebben a vízkeresztségben ezt az engedelmisségét kijelentette Isten felé, az Atya hangját hallhatta. Az Atya kijelentette, hogy te vagy az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm.

LUKÁCS 3,22.

22. És leszállt Őreá a Szent Szellem testi ábrázatban mint egy galamb, és szózat lón a mennyből, ezt mondván: Te vagy amaz én szerelmes Fiam, Tebened gyönyörködöm!

Az Atya teljes gyönyörűségét találta az Ő Fiában, a Jézus Krisztusban. Tudod-e, hogy ez vezérel minket is, hogy az Atya gyönyörködhessen bennünk? Ezért úgy kell cselekednünk minden utunkon minden cselekedetünket, hogy az Atya megtalálhassa az Ő gyönyörűségét bennünk. Hogy az Ő akaratában lehessünk. Az Ő útjain járassunk. Az Ő céljai szerint járassunk.

Ahogy leszállt rá a Szent Szellem, a drága Úr Jézus a Szent Szellem felkenetésébe került. Nagyon érdekes, hogy mintha azt mondaná neki Isten, hogy most megnézzük, hogy mit kaptál! Tud meg, hogy az, amivel felruháztattál, a szellemi felkenetés!

LUKÁCS 4,1–14.

1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Szellemtől a pusztába.

Olyan helyre vitte Őt a Szent Szellem, ahol *képes volt megtapasztalni* a kísértések által, hogy mit hordoz ez a kenet, amit kapott a felkenetésében, hogy mi került a birtokába, ami addig nem volt jelen az életében. Tudod-e, hogy mi is ugyanígy fogjuk megtanulni, hogy mit jelent az,

hogy a Szellem bennünk lakozik? Ha jönnek a megmérettetések és a kísértések, akkor lesz lehetőséged azt mondani, amit Jézus minden esetben válaszolt, hogy az meg van írva, annak úgy kell lennie – és az ellenségnek térdet kellett hajtania!

De a *megmérettetéseknek* jönniük kellett ahhoz, hogy Ő *megtapasztalhassa a Szellem erejét*, amellyel felruházta. Mert azt tudjuk az Apostolok cselekedeteiből, hogy a názáreti Jézust az Isten kente fel Szent Szellemmel és erővel. Isten Fia volt, de kiüresítette önmagát, és mint ember Fia jött a földre, és egyetlen csodát nem tett addig a pillanatig, amíg a Szent Szellem föl nem kente. Egyetlenegy csodát sem. Itt a földön egy szakmája volt, abban dolgozott. Egyetlen beteget nem gyógyított meg. Amikor itt felruházta Isten, utána azt mondta, hogy gyere, most elviszlek, hogy meglásd, hogy mi az, ami mostantól benned működik. Mi az, amit ez a felkenetés hoz neked? Milyen erőviszonyban vagy azzal, aki majd megkísért téged?

Így jöttek a kísértések. Elvitte Őt a pusztába. *Nem a tömegek közé vitte Jézust, hogy rögtön gyógyítson*, pedig ugyanaz a felkenetés volt rajta, mint amikor gyógyította a betegeket, mégsem ezzel kezdte Isten, hanem a felkenetés után a pusztába vitte Őt. Elgondolkodtató! Nekünk is végig *ki kell töltenünk egy időt a pusztában*, hidd el nekem! Addig soha nem fogod megtudni, hogy milyen hatalmad van az ellenség felett, amíg a próbákon át nem mész. Ez az időszak senki életében el nem maradhat, aki meg akarja tanulni, hogy milyen hatalma van. Nem a legörömteljesebb pillanatok, amikor benne vagyunk, de utána, amikor kijöttünk belőle, akkor ragyogunk igazán, mert tudjuk, hogy mi vagyunk a győztesek! Így van Jézusnak lehetősége negyven napos böjtre, és a negyven napos böjtben kísértésekre. A kísértések közben az ördög meglátogatta. Nem evett semmit azokban a napokban – mondja az Írás.

LUKÁCS 4,1–14.

2. Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evett semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék.

Amikor elmúlt ez a negyven nap, végre megéhezett. Igazán el tudjátok képzelni, ha csak egy napig nem eszünk, akkor is éhesek vagyunk, de negyven nap után előállt az ördög az ötlettel:

3. És monda néki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré.

Látod-e, hogy mivel kísért meg minket az ördög? Isten kijelentette, hogy te vagy az én *szerelmetes* Fiam. Abban a pillanatban, hogy az Ige a szívedbe kerül, ha Istentől jön egy szó hozzád, abban a pillanatban jön az ördög, és meg akar kísértetni. Vajon befogadtad azt? Vajon hiszed-e azt? Megáll az a dolog? Mert ha igen, akkor neki vége van. Azonnal jön, hogy azt a magot, ami a szívedbe vettetett, azt ellopja. A Márk 4-ben olvashatod.

Mivel kísértette? Nézd meg! Azt hozza elő, *ha Isten Fia vagy!* Mert Isten kijelentette, ugye? Te vagy az én szerelmetes Fiam. Egy szócskát azért lefelejtett az ördög, amire ő nem kapott betekintést, hogy *téged az Atya, mint a szerelmetesét, úgy szeret*. Azt még csak megértette, hogy a fia vagy, hogy van az Atya, meg a Fiú. De mutasd meg, hogy a Fia vagy! A szerelmetest, azt már nem tudta feldolgozni. Az ördögnek fogalma nincs arról, hogy az Atya milyen szerelemmel szeret minket. Soha nem fog belátást kapni, soha! Ez a mi titkunk, és Isten titka. A világ sem érti. Az ellenség sem tudta feldolgozni. Az, hogy szerelmetes, már nem jutott el az ördöghöz, csak annyi, hogy a Fia. Isten Fia? Na, mutasd meg, hogy Isten Fia vagy! *Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré!*

A kísértéseknek az első nagy korszaka az életünkben, amikor szükségeket látunk, leginkább a fizikai világban. Például az ember egy böjtöt akar tartani. Nézzétek meg, hogy rögtön hány

gondolatod lesz arról, hogy mit kellene enni, milyen vacsorát kellene készíteni, hova kellene elmenni ebédelni? Az anyagi világba próbál minket visszahúzni, de rettenetesen. Meg kell vele küzdeni, hogy nem az ural engem, hanem az, hogy miért vagyok itt, ezen a helyen.

Jézus megtehetette volna, hogy abból a kőből kenyeret változtat, és ehetett volna, ha akart volna, de miért tette volna ezt meg az ördög kedvéért? *Nekünk semmit nem kell bebizonyítanunk az ellenségnek!* Nem tartozunk neki vele. Nekünk Isten felé van tartozásunk. Az, hogy bemutassuk, hogy amit Ő adott, abban meg tudunk állni az Ő segítségével, az Ő kegyelméből. Amikor a világ azzal jön, hogy ha ezt hiszed, akkor mutasd meg, hogy hol van az a nagy gazdagság, meg hol van az a gyógyulás, amiben hiszel, meg ez meg az? És miért nincsen? Akkor neked annyi csak a dolgod, ahogy Jézus is mondta: figyelj, ördög! Mondok neked valamit: meg van írva!

LUKÁCS 4,1–14.

4. Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérral él az ember, hanem az Istennek minden Igéjével.

A Szent Szellem dolga, hogy az Igét a valóságba hozza. Amit Jézus válaszolt az, hogy meg van írva! A többit olvashatjátok. A lényeg, hogy Jézus arra mutatott rá, hogy én ezen állok, mert ez van megírva. Ezért a te kísértésed fölött is uralmat tudok venni, és erős vagyok, mert az Igére tekintek. Ez után az ördög egy újabb kísértést hozott, és felvitte Őt egy magas hegyre.

5. Majd felvivén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta néki e föld minden birodalmát egy szempillantásban,

Ez az, amikor az ördög bennünk a hatalomvágyat próbálja ébresztgetni, hogy milyen jó lenne, hogyha ezt meg azt a beosztást elnyerném, meg én lennék itt a legnagyobb, meg ha mindenki engem látna. Ez az, mikor a magunk felmagasztalása elindul bennünk, hogy hű, de jó lenne, ha olyan híres lennék, mint az a másik, vagy elérnék oda, ahova a másik! *Dicsőséget keresünk, hatalmat keresünk, nem gondolva arra, hogy micsoda hatalmat kaptunk Isten fiaként!* Abban kell megállnunk, mert az Istentől van az előléptetése és a felmagasztalása az embernek.

6. És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom;

7. Azért ha te engem imádsz, mindez a tiéd lesz.

El akarta venni Istentől azt az imádatot, ami Neki jár. Mert Isten szereti, ha imádjuk Őt, ezt tudjuk. Az ördög is szereti, amikor a világ őt magasztalja és imádja.

8. Feelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

Újra úgy válaszolt, meg van írva. Imádat nem jár neked, sátán, sem a magasztalás. Ahogy meg van írva, ahhoz tartom magam. Meg van írva. Ezzel ez a kísértés is megghiúsult. A sátán nem nyugodott, volt még egy kísértése.

9. Azután Jeruzsálembe vitte Őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét;

Az Igét idézte. Mert valamiféle betekintése a sátánnak is van abba, hogy mi van megírva, hiszen Jézus is mondta, hogy *meg van írva, sátán, tanulmányozd!* Annak úgy kell lenni, ahogy meg van írva az életben. Itt azt mondta a sátán:

10. Mert meg van írva: Az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged;

11. És: Kezükben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe.

Jézusnak most is lehetősége lett volna, hogy megmutassa, hogy Ő Isten Fia, de megint nem tette. Semmit nem teszünk arra, hogy a sátán piszkálgat minket. Nem az vezet minket. Nekünk semmit nem kell bebizonyítanunk, hogy Isten ilyen vagy olyan felkenetést adott nekünk, vagy ilyen és olyan hivatalt adott nekünk. A sátán piszkálgatására semmit nem kell bebizonyítani belőle. Semmit. Sok keresztény itt eltéveszti. Na, majd akkor én megmutatom! Mit fogunk megmutatni?

Maradjunk az Ige vonalán, és maradjunk alázatban! *Csak az Igén és a szeretet útján haladjunk, az vezéreljen minket, akkor győztesek leszünk!* Ez alkalommal azonban Jézus nem úgy válaszolt, hogy meg van írva. Szeretném, ha ez most nagyon erőteljesen a szívünkhöz szólna. Jézus ez alkalommal azt mondta, hogy *megmondatotott*.

LUKÁCS 4,1–14.

12. Feelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondatotott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.

Megmondatotott! Nemcsak hogy meg van írva, sátán, hanem ki is lett jelentve a szívemben! Tudom, hogy ott mi van megírva. Az, hogy megmondatotott, ne kísértsd az Urat, a te Istenedet. Nem fogom levetni magamat innen! Nekem ez megmondatotott. Nekem ez ki lett jelentve. Eszerint élek. Amikor ezt meghallotta a sátán, akkor eltávozott tőle. Nem volt több kísértés.

13. És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozik tőle egy időre.

Tanulsága ennek a hármass kísértésnek számunkra, hogy nemcsak azt kell tudnunk, hogy mi van megírva, bár ott kezdődik. Tudnunk kell, hogy mi van megírva. De azért, mert meg van írva, még nem biztos, hogy ott van a szívedben úgy, hogy a helyzetekben meg tudjál válaszolni. Amikor *ki lett jelentve a szívednek*, amikor a szívedben ott él úgy, hogy azt az Isten mondta nekem, és azt tudod mondani, hogy ez nekem kijelentetett, megmondatotott, és azért tudom, mert Isten mondta nekem, hogy ez így van, akkor nincs az a kísértés, ami megáll az életedben!

Tehát nemcsak hogy meg van írva, ki is van jelentve a szívünkre! Megmondatotott, sátán! Isten mondta, Isten szája szólta ezt az Igét. Ez annyira él, ez Isten szájából származik! Nemcsak hogy le lett írva, ez él! Mert Isten mondta nekem, a szívemhez szólta, kijelentést kaptam belőle. Ez a kijelentés ott él a szívemben. Ez mindennél erősebb, minden kísértésnél. Ott él a szívemben. Megmondatotott! A sátán eltávozott, és a kísértéseit bevégezte egy időre. Eltávozott Tőle.

14. Jézus pedig megtért a Szellemnek erejével Galileába: és híre ment néki az egész környéken.

Mivel ezeket a kísértéseket mind legyőzte, a Szellem ereje feltört belőle egy ujjongó, örömteljes győzelemben, hogy mindenben helytálltál! Mindenben jól válaszoltál! Így volt ennek rendje, és most megtudod, hogy milyen erő van tebenned ezekben a győzelmekben. Megengedte Isten, hogy végigmenjen ezeken és meglássa, hogy minden egyes helyzet felett hatalma van. Hatalma van az étel és az ital felett, hatalma van a világ hatalmai felett, a dicsőség felett. Hatalma van az ördög minden kísértése felett, és most fel tud jönni benne Szellem ereje, ami a koronája az életünknek. Ez a Szellem ereje.

Megtért a Szellem erejében. Győzelemben, mert tudta, mi van megírva, és tudott válaszolni a kísértések idején, hogy megmondatotott, sátán. Ez az én szívemhez szólt, ez az enyém, ennek így kell lennie! Tudom, hogy Isten szólta, és Isten igaz, Ő megcselekszi, neked pedig távoznod kell, sátán! Nincs más részed. Az Igét szólok, és neked távoznod kell!

Ekkor a Szellem erejével megtért Galileába, és *híre ment* az egész környéken. Azt kérdezem tőletek, hogy milyen hírnév volt ez? Merthogy még egy vaknak sem nyitotta meg a szemét! Mert épphogy vízkeresztiséget vett, rászállt a Szellem kenete, és elment a pusztaságba. Negyven

nap böjt, és kísértés, és megmérettetések. Amikor ennek vége, akkor a Szellem erejével megtel-ve, híre ment.

Hova ment a híre? Az egész *szellemi birodalomba* kiment a híre! Van valaki, aki ismeri az Ige erejét, és tudja, hogyan kell megállni a kísértésekben. Az egész démoni birodalomban megjelölték Őt, híre ment, hogy ez az a Jézus, akivel a sátán nem bírt! Háromszor próbálkozott vele, és egyetlenegyszer sem tudta legyőzni, pedig a világ összes dicsőségét, gazdagságát is odaadta volna, de nem kellett Neki, mert tudta, mi van megírva! És híre ment a szellemi birodalomban.

Aztán később annak is híre ment, hogy a vakok szemeit megnyitja, és halottakat támaszt föl, a kenyeret megszorítja. Később híre ment ezeknek is. De legelőször a szellemi birodalomba ment ki a híre, hogy itt van valaki, aki leuralta a sátánt. Aki hatalmat vett felette, aki tudta, mi van megírva. Aki tudta, hogy mi van kijelentve a szellemi birodalomban, és az megáll.

Ilyen híre legyen a te életednek is a szellemi birodalomban először, és aztán vágyakozhatunk megnyilvánulásokra. Először a szívünkben tudni kell, hogy ezek vannak, és ezek megállnak, és meg leszünk jelölve a szellemi birodalomban. Hogyha azt mondod, akkor az úgy megáll, mert tudod, mert neked megmondatott.

Nagyon nagy tanulság ez a Lukács 4. fejezet! Hatalmas tanulság. Az ember, ha medítál rajta, rengeteget fog nyerni belőle. A szellemi győzelmeinknek a mikéntje. *Nemcsak hogy meg van írva, de nekem az megmondatott, nekem az ki van jelentve, a szívembe hordozom, és ezért megáll!* Minden esetben gyümölcsöt terem, mert a kijelentésből tudunk győzelmet venni. Ha ki van jelentve a szívünkhöz.

Sok keresztény idézi, mi van megírva, és nincs erő az életén. Idézhetjük, hogy mi van megírva, az ószövetségi hívők is olvassák a könyveket és buzgón idézik. Tudják, hogy mi van megírva, de hol van az erő az életükön? Nincs kijelentve a szívükre. Ez a nagy különbség. Az a problémás helyzet akkor fog neked engedni, ha az Ige Rhemaként a szívedhez szólt, ha él benned. Tudod, hogy ezt Isten neked mondta azért, mert meg tudsz benne állni. Akármilyen látható, ellentmondó körülmények ellenére az megáll. Az Isten azt neked mondta. Akkor lesz az Igének ereje az életedben.

A Biblia tanít minket arra, hogy létezik *egy láthatatlan birodalom*. Jézus ezzel a láthatatlan birodalommal lett megpróbálva. Az utolsó, amit a sátán idézett neki, az *angyali védelem* volt. Az angyaloknak parancsolt felőled, akármit megtehetsz, úgyse lesz bajod. Átmehetsz a szomszéd sávba, és ott is nyugodtan utazgathatsz, mert az angyalok majd kimentenek. Igen, de nem vagyok bolond, mert nem fogom kísérteni Istent! Tudom, ha helyzetbe kerülnék, megmentene, de nem fogom Őt különböző helyzetekkel kikérni, mert meg van írva, hogy ne kísértsd az Uradat, Istenedet!

Egy ilyen helyzetet fogunk megnézni az Ószövetségben. A teljes védelmünket, oltalmunkat akkor tudjuk feldolgozni, ha erre a szellemi birodalomra a rálátásunk megnyílik, hogy ne csak tudjuk, az angyalok vigyáznak minket, mert meg van írva, hogy meg ne üssük a lábunkat, hanem *látjuk is őket*. Meglátjuk ezt a szellemi birodalmat, és akkor leszünk igazán magabiztosak, és tudunk járni benne úgy, hogy semmitől nem félünk, semmitől nem rettegünk. Ez lehetséges!

Elizeus próféta idejéből van ez a történet. Egy nagyon rövid részt fogok olvasni. A szíriai király portyázó csapatai kezdték Izrael területét újra és újra bevenni, és terveit voltak a királynak, titkon való terveit. Ahogy elhangoztak, Elizeus próféta mindig szaladt Izrael királyához, hogy vigyázz, és azt a helyet őrizd, mert ott akar betörni az ellenség! Ez több alkalommal is megtörtént. Addig-addig, hogy egyszer csak a király azt mondja, hogy van köztünk egy besúgó, aki

megjelenti a terveinket az izraeli seregnek, mert nem vagyunk képesek betörni a területre. Mindig valahonnan szimatot vesznek, hogy hol, és ott védelmet erősítenek. Mondják a királynak, hogy nem úgy ám, nem besúgó, hanem van köztük egy próféta, Elizeus, aki megjelenti a királynak a te terveidet! *Természetfeletti ajándék, a tudás szava* által volt ez. A király azt mondja: Hozzátok ide nekem azt a prófétát! Lesz vele egy kis beszélgetésem. Így küld el Elizeusért egy hatalmas sereget. A próféta Dótán városában van a szolgájával. Amikor reggel fölébrednek, hatalmas sereget látnak a város körül.

Innen fogom olvasni a történetet, ami nagyon tanulságos lesz, mert ad nekünk egy biztatást arra, hogy ne csak azt lássuk, ami a két szemünkkel befogható. Hanem van az fölött egy hatalmas birodalom, és ha kérjük, akkor bizony kapunk rá betekintést, rálátást. Egy óriási erőt fog nekünk adni, nemcsak azokat fogjuk meglátni, és érzékelni, amik szemmel láthatók, hanem az fölött. Hogy ez a birodalom mennyire valóságos, ezt mutatja ez a pár ígevers. Ezt elolvassuk együtt.

2KIRÁLYOK 6,15–18.

15. Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgája, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgája: Jaj, jaj, édes uram! Mit cselekedjünk?

Amikor észrevesszük a helyzeteket, hogy Úr Isten, erre nem számítottam! Most mihez kezdjünk, most mihez fogunk kezdeni? Most mi lesz velünk? Szemlátomást nincs rá megoldás, körbevettek minket, óriási sereg. Lovasok, szekerek, mi lesz most velünk? Mit cselekedjünk?

16. Felele ő: Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ővelük.

Ezt honnan tudta a próféta? Volt rálátása a szellemiekre. Ma itt a teremben velünk többen vannak, mint ahányan mi itt vagyunk. Tudjátok, kik ők? Az angyali seregek. *A gyülekezet angyala, azoknak a seregei, a ti személyes angyali védelmeitek, a gyógyító angyalok, a hírt hozó angyalok, a gyarapodásra kirendelt angyalok.* Hatalmas seregek vannak velünk! A próféta látta. Azt mondta, ne félj, mert többen vannak, akik velünk vannak! Ők csak ketten voltak, ő és a szolgája. Többen vannak mivelünk, mint akik ővelük. Mivel ezt a szolga nem látta, imádkozott Elizeus próféta:

17. És imádkozott Elizeus és monda: Oh Uram! Nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és látta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.

Hadd lássa, mert azért van ebben a félelemben, mert nem látja a teljes igazságot. Nem látja, hogy micsoda erőteljes angyali seregek őriznek minket. Feladatuk van, kiküldetésben vannak. Minden egyes katonának az angyali birodalomban megvan a maga dolga és küldetése. Azt engedelmisségben végre is hajtják, hogyha mi nem akadályozzuk őket a munkájukban. Nyisd meg a szemeit, hadd lásson! És megnyitotta az Úr a szolga szemét. Látod? Ez egy imádság.

Úgyhogy igenis kell imádkoznunk azért – ezen felbuzdulva –, hogy az Úr adjon nekünk látást a szellemiekből, hogy láttassa velünk a szellemi dolgokat, hogy megláthassuk azt, micsoda erő van velünk, hogy nem vagyunk magunkra hagyva, hogy az Úr támogatása velünk van, a szellemi birodalomban ki van rendelve számunkra a segítség és a kimenekedés. Nem vagyunk magunkra hagyva!

Hogy mertek elmenni Izraelbe? – kérdezik sokan. Ebbe a puszkaporos levegőbe? Mondom, ha az Úr küld minket, akkor haza is fog hozni minket, karcolás nélkül. Ha nem Ő küldött minket, akkor is hazahoz minket. Az *Úrnak szeme fénye* vagyunk. Hatalmas seregek vannak velünk. És így írja: Nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitotta az Úr a szolga szemeit, és

az látott – no, ekkor esett le az álla! Képzeld el, megnyitotta az Úr a szellemi szemeit, amivel addig nem látott, és látta ezt az óriás angyali sereget. *És ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.* Hát amennyire a próféta le tudta írni, hogy milyen egy angyali birodalom. Az ő forgó szekerei, forgó, tüzes közlekedési eszközeikkel. Hatalmas felszereltséggel vannak az angyalok. Nem lehet szavakkal leírni, hogy milyen járművekkel közlekednek, milyen szekerek, hogy jönnek-mennek. Körülöttünk vannak. A fénysebességnél gyorsabban átrepülnek, és jönnek, és mennek, és intézkednek, és a segítségre jönnek. Anyagiakat hoznak, megoldásokat hoznak, az elveszetteket behozzák, ha imádkozol érte. Kimennek, és az aratómunkásoknak segítenek. Óriási sereg van velünk. Úgyhogy nincs miért elcsüggednünk akkor sem, amikor a láthatók szerint semmi reménységünk nem marad, Itt a példa rá.

2KIRÁLYOK 6,15–18.

18. És mikor azok hozzá lementek, könyörgött Elizeus az Úrnak, mondván: Verd meg ezt a népet vaksággal! És megveré őket vaksággal az Elizeus kívánsága szerint.

Elizeusnál még itt nincs vége, látod, hogy minden mozzanatért imádkozik? Először imádkozik, hogy láttassa meg a szolgájával, hogy ne remegjen már, mert remegett a csizmájában. Először azért imádkozott, hogy a szolgám is lássa ugyanezt, ne legyen félelemben, utána egy újabb imádságot elmond, hogy legyen vakság ezen a seregen, hogy ne is lásson minket. Uram, verd őket meg vaksággal addig, amíg ki nem vezetjük őket innen valahova. És elvezeti a sereget. Minden pillanatban, minden helyzetben imádkozik, és amit csak kér, megadja neki az Úr.

A karban van most egy olyan gyógyító munkája az Úrnak, ha valaki nem tudta hajlítani a karját, vagy csak fájdalommal, az most meggyógyult. Pecséteket kapunk az Úrtól, hogy szeret minket. Ezt mind az Ő szerelméből végzi el. Bátran imádkozott a próféta, és tudta, hogy milyen szellemi birodalom van vele, hogy mi van az ő segítségére. Ugyanúgy mi sem vagyunk magunkra hagyva, sőt *nekünk egy jobb szövetségünk van,* és erőteljesebb seregek vannak velünk. Az idők végére óriási seregeket küldött le az Úr a földre. Hatalmas seregek védelmezik Izraelt, a határokat, a hegyeket Jeruzsálem körül, és minket, amerre csak járunk. Újságokat lehetne megtölteni vele, hogy milyen helyzetekből menekített ki minket az Úr az útjainkon. *Karcolás nélkül* jövünk ki olyan helyzetekből, ahol azt mondaná az ember, hogy előre eltervezett gonosz csapdák voltak, de egy sem tudott megvalósulni. Hálákat adunk Istennek, Ő kiment minket. Szükségünk van erre az oltalomra.

Hogy biztosak legyünk abban, hogy ez nem csak meg van írva, hanem ki is lett jelentve, ahhoz kell, hogy *lássad a láthatatlant.* Ez egy kijelentett birodalom, akkor van ereje, ha ki van jelentve a szívedre.

A 2Korinthus 4,18 mondja, hogy mivel hogy *nem a láthatókra tekintünk,* hanem a láthatatlanokra. Vagyis, tudd meg, hogy lehet tekinteni a láthatatlanokra, sőt kell is. Kell tekintened azokat! Mert különben nagyon elveszettnek és csüggedtnek érezheted magadat helyzetekben, ha nem tanulsz meg tekinteni ezekre a láthatatlanokra. Minél jobban fókuszálsz rá, annál jobban fogod tudni, hogy az mennyire valóságos, mennyire kézzelfogható, habár nem látható. Mennyire valóságos! Mert a láthatók ideig valók. Amit itt kézzel megfoghatunk, azok mind ideig valók, mert *új eget és új földet teremt,* és a régiékről emlékezés sem létszen.

Úgyhogy ne ragaszkodjunk annyira ahhoz, ami most itt látható, hanem legyen egy fókuszunk arra, ami láthatatlan. Ezek a láthatatlanok az örökkévalók, és ha ezt a szemléletmódot megtanulod, akkor tudod majd azt mondani a kísértésekben, amit Jézus: Nem csak meg van írva, sátán, hanem nekem az megmondott! Nekem az ki van jelentve. Azt az én szívemhez szólta Isten, és

tudom, hogy megáll, senki el nem veszi tőlem a bizonyosságát. Akármit művelsz vagy teszel, én tudom, hogy az megáll, mert nekem megmondatott. Mondjad: megmondatott! A szívemhez szólt az Úr, ezért megáll. A láthatatlanokra tekintek. Megtanultam a láthatatlanokra tekinteni.

Ez a győzelem kulcsa. A harcod az nem az anyósoddal van, vagy a családotod bármelyik tagjával, ha panaszkodsz, hogy ezt tette, azt tette, tudd meg, hogy ő ártatlan. Ő valójában ártatlan, a mögötte állókkal van a harcunk. Azt írja, hogy nem test és vér ellen van tusakodásunk. Vagyis aki ott áll előtted testben, azt csak használják a szellemi erők, mert lehetővé tette, odaadta magát ezekre. De az igazi erők, amelyekkel szembesülsz, és amelyeknek ellen kell állnod, az nem a test és a vér harca. Hanem a tusakodásunk a fejedelemségekkel, hatalmasságokkal, ez élet sötétsége világbírói, gonoszság szellemei – sorolja az Efézus 6,12 –, amelyek a magasságban vannak. Ezekkel szemben van a tusakodásunk. Ezek az erők láthatatlanok, ezek *szellemi erők*.

Ha beépíted a szívedbe mindazt, ami meg van írva úgy, hogy az belül megszólal, hogy ez megmondatott, sátán, nem tudsz megkísérteni, mert az megmondatott nekem, az ki van jelentve, én tudom, hogy te legyőzöttél. Bármelyik szintről hozol elő bármit – mert az ellenségénél is van egy hierarchia – tudom, hogy le vagy győzve, és menned kell! Távozz! Megkötözlek, és kihajítalak az illető életéből, amelyen keresztül munkálkods. Ez az a szellemi harc, amit el kell végezni minden kísértés idején.

Minden kísértéskor tisztán kell látnod, hogy *nem a test dolgaival van harc*od, és nem a főnököddel van a baj. Nagyon sok esetben panaszkodnak a beosztottak a főnökeikre. Tudd meg, hogy ezek láthatatlan erők, amik formálják és alakítják ezeket a helyzeteket, hogy téged bejuttassanak az örültek házába a végén, mert már nem bírod, és menekülni akarsz. Pedig csak arról van szó, hogy rosszul fogtál hozzá a helyzethez, mert nem vettél hatalmat az erők felett. Hogy kikkel van a harcunk, látod-e ezt? A szellemi birodalom, és az neked megmondatott.

A *szívünk szemeiről* ír az Efézus, hogy ezeket látnunk kell, hogyan mennek a szellemi dolgok. Átlátod-e a szellemi birodalmat, hogy mit akar elérni az ellenség? Hogyan működik? Megmondatott-e a szívedben, hogy mennyire valóságos ez a hatalom, amiben állnod kell? Megmondatott-e neked?

Nézzük meg az Efézusi levél 1. fejezet 18-as versét. Itt megtudunk valami nagyon fontosat.

EFÉZUS 1,18.

18. És világosítsa meg szívetek szeméit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben.

Úgy imádkozik Pál apostol a gyülekezetért, hogy világosítsa meg szívetek szeméit. Vagyis nem csak ez a két szemünk van, amire esetleg fölteszünk egy szemüveget, hogy jobban lássunk. A szívünknek is vannak szeméi. Gondoltál-e már arra, hogy azért imádkozz, ahogy Pál is imádkozik a gyülekezetért, hogy a szíved szeméivel jobban láthassál? Tudod, hogy mennyivel előbbre lennél, ha ezt jobban vágynád? Mert ez létezik. Ugyanis a szívünknek, vagyis a szellemünknek is ugyanúgy vannak szeméi, mint ahogy a testünknek. A szellemünkben került kivetülésre a test. Az a kivetülése. Amit kívül látsz, az mind megvan belül is. A szellemünk hordozza az örök valóságát, és a test csak egy kivetítődése a szellemieknek egy ideig itt a földön.

Mivel a testednek van szeme, ezért a szellemednek is van szeme. Mivel a testednek van füle, a szellemednek is van füle. Azt szeretjük, ha a fülünkkel jól hallunk, de a szívünk emberének fülével is tudunk hallani. Főleg, ha megkérjük, hogy Uram, *élesítsd meg a szellemi hallásomat!* Uram, adj nekem kegyelmet, hogy a szellemem szeméivel láthassak, hogy ne tévelyegjek ebben a világban! Láthassam, hogy velem többen vannak, mint az ellenséggel. Láthassam, hogy ebben a helyzetben mi a kiút. Láthassam, hogy arra a kísértésre, amivel az ellenség most megkísértett,

mi az, ami megmondattott. Hallhassam, láthassam, megállhassak benne, hogy kijöhessek abból a kísértésből, és a szellem erejével megtérhessek, és mehessek előre. A szellemünk szemeivel, a szívünk szemeivel láthassunk.

Hogy megy ez? Ha Ő megvilágítja. Világosítsa meg! Vagyis az a fényesség, ami belül van, az a világosság, mert mi a fény gyermekei vagyunk, mi a világosság fiai vagyunk. Az a világosság, ami belül van, ez árássa el a szemünket. A fizikai szemeddel mikor nem látsz? Ha becsukod, vagy ha teljes sötétségbe kerülsz. *Ha nincs fény, akkor az optika nem működik*, akkor nem látsz.

Ugyanígy, ha a belső emberedbe nem jut el az Ige fénye az Úr kegyelméből, akkor nem fogsz vele látni, pedig a szellemed szemei ott vannak. De kell, hogy fényt árásson rá az Úr. Világosítsa meg az Úr a szíved szemeit. Ezt naponta kérd meg, rövid imádság, de nagyon sokat fog segíteni, hogy lássad a helyzeteket. Tulajdonképpen hol akar sarokba szorítani az ördög, mit akar elérni, milyen tervei vannak?

Neked látnod kell, hogy miről szól az egész, és hogyan lehet kikeveredni minél hamarabb belőle, és előre menni, és elvégezni az Úr dolgait. Át kell látnod a helyzeteket, hogy *ne csak a levegőt csapdossuk* – ahogy Pál mondja: öklözzük a levegőt –, és az mondjuk, hogy nagy harcaim vannak szellemben, de igazából nem jutunk előbbre, mert a szellemünk szemeivel nem látjuk azt a helyzetet. Ez a törekvés meg kell legyen bennünk, hogy rálássunk arra.

Ahogy Elizeus imádkozik a szolgájáért, és Pál imádkozik a gyülekezetért, mi is imádkozhatunk magunkért, és kérem, hogy ti is imádkozzatok egymásért és értem is. Mindnyájunknak szükségünk van erre a *szellemi éleslátásra*, hogy pontosan tudjunk válaszolni. Egy nyilat kilövünk az ellenség szívébe, és vége annak a kísértésnek. Hatékonyá tud tenni minket az Úr, ha erre törekszünk. Hatékonyá!

Ebből a kijelentésből kell élnie a keresztyének. A kijelentésből. Ez visz minket át minden kísértésen, és vezet győzelemre.

Jézus megkérdezte a tanítványait, hogy kinek mondanak engem, az embernek Fiát? Jézus, aki mindent tudott, miért kérdezősködött? Mindig, amikor kérdez, el szoktam gondolkodni, hogy Uram, hova akartál innen tovább lépni, miért kérdezed őket? A tanítványok különbözőképpen válaszoltak. Az egyik azt mondta, hogy egynek a próféták közül, a másik azt mondta, Illésnek neveznek, a következő keresztelő Jánosnak, és így tovább. Találgattak, meg amiket hallottak. Mi is hallunk sok mindent. Ki ezt mondta, ki azt mondta. Kérdés, hogy be kell-e venni? Kérdés, hogy azt kell-e hajtogatni, ismételtetni? Mindegyik melléfogott, egy sem tudta az igazat. Mígnem Péter előállt a válasszal.

Három evangélium szerint olvashatod. A Márk 8, 29-ben azt mondja, hogy Te vagy a Krisztus – ilyen egyszerűen. Vagyis, Te vagy a Felkent. A Mátéban úgy írja, hogy *Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia*. A Lukácsban pedig úgy írja, hogy az Istennek ama Krisztusa. Jézus azt mondja: Péter, ezt nem test és vér jelentette ki neked. Ezt sehonnan máshonnan nem tudhattad, mint ahogy a többi tanítvány sem tudta. Ezt csak az én mennyei Atyám Szelleme jelenthette ki neked, és onnan tudod. Erre a *kijelentésre* építem fel a gyülekezetemet!

Amikor a *Szellemtől veszel egy kijelentést*, akkor épül a gyülekezet, akkor épül a te életed is. Amikor a Szellemtől veszel kijelentést, és azt olyan bizonyossággal tudod, hogy Ő szólt, eltéveszthetetlenül, akkor nem veszik el tőled, az a tiéd örökre. Mert Ő szólt, és meglett. És Ő parancsolt, és előállott. Ha az Ő Igéje él és lüktet benned, tudod, hogy Tőle vetted, akkor az a tiéd. Jöhet a kísértés, mert tudod, tudod és tudod, hogy megállsz benne. Mert az Ige felmagasztaltatott és megáll, annak ereje van.

Azt mondja Jézus, hogy ezt nem test és vér adta neked. Ha a test és a vér tudományát gyakoroljuk, mint keresztények, akkor készülünk fel arra, hogy ha jönnek a kísértések, nem mindig tudunk megállni. Mert az csak a testtől és a vértől való. De a pásztor mondta! Igen, de a te szívedben ott van-e? *Ha csak a pásztorod mondta, akkor test és vér mondta neked.* Ha a Szellem kijelentette neked, mert meditáltál rajta, mert időztél vele, mert befogadtad azt az Igét, mert hiszed-és megvallod, elkezd növekedni benned, kijelentéssé válik. Egyszerűen tudod, akkor tudsz uralkodni. Akkor azt mondd, hogy ennek így kell lennie, ez megmondott! Az én életemben ki lett jelentve. Ez így megáll. Na, gyere, és jöjjenek a kísértések! – és tudod, hogy minden egyes támadását vissza tudod verni. Mindaddig, amíg el nem megy, addig kell megállnod. Győzelem van, minden egyes kísértésben ott a győzelem.

Jézus *a sötétségből hívta elő a világosságot* – olvasod a 2Korinthusban. Parancsolt, hogy a sötétségből világosság lépjen elő. Vagyis Istennek hatalma van a sötétség felett is. Nem azt mondta, hogy: na, most majd kivesszük innen a sötétséget, és helyezzünk ide helyette világosságot. Ez is megállta volna a helyét, Isten ezt is elegánsan tehette volna. Vagy megdorgálta volna a sötétséget és elparancsolta volna, és mostantól legyen itt világosság!

Nem ezt tette. Kinézett a nagy világegyetemből, és látta, hogy sötétség van, és azt mondta, hogy *a sötétségből világosság lépjen elő.* Abból a sötétségből, abból a gonoszból, abból az ellenséges szférából előhívta az Ő gyönyörűsége világosságát, és az előlépett. Isten mindenhol jelen van. Előléptette az Ő világosságát, előszólította. Parancsolt, hogy a te szívedben is ez a világosság legyen, hogy felragyogjon és vezessen. A szemeidre is ez a világosság jön, ez a fényzőn jön. Egyszerűen látsz, meglátod, hogy az úgy van, ahogy meg van írva, és kijelentve neked, és megállsz abban.

Az 1. Korinthusi levélben van egy gazdag ígérés, a kedvenceim közül való, ahol Pál arról tanít minket Isten Szelleme által, hogy *az Ő elrejtett gazdagsága, az örökségünk* a szellemi birodalomban hogyan lesz kijelentve a szívünkre úgy, hogy abban járni tudjunk, élni tudjunk, annak részese lehessünk. Hogyan működik ez? Nagyon fontos, hogy miután ezt elolvastuk, lássuk, hogy a Szent Szellemnek az a szerepe, hogy *ezt kijelentse nekünk.* Ahogy Péternek kijelentette, hogy te vagy a Krisztus. A többi tanítvány miért nem tudta? A többi tanítvány csak találgatott, Péter pedig előhozta.

1KORINTHUS 2,7. 10. 16.

7. Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre;

Van egy bölcsesség, ami el van rejtve. Isten nem előled rejti el, de titokban tartja, amíg te meg nem találsz, mert neked van elrejtve. Neked van! Neked vannak elkészítve. Titkon való bölcsességét szóljuk. Ez az a szólás, amit sok keresztény még nem talált meg, mert ezt szellemben lehet szólani. A szellemi dolgokat szellemben kell kimondani, szellemben kell kiejteni, *a szellemiekből kell előhozni a láthatókba.* Amikor bejössz az imakörbe, nem elég csak ott ülni, csak jelen lenni, ezt a fajta szólást ki is kell ejteni. Ezt szólani kell! Istennek ezeket a titkon való bölcsességeit szólani kell, ezt az elrejtett bölcsességet, melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre.

Istennek van elrendelése az életünk felett, hogy a mi életünk dicsőséges lehessen. Elrendelések. Az egész fejezet gyönyörű, de engedjétek meg, hogy csak egy-két verset nézzünk ebből. Ezt az elrendelt bölcsességet.

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

Nem mondhatjuk, hogy tudatlanok vagyunk a szellemiek felől, ha ez egyszer ki lett jelentve a szellemünkbe. Isten kijelentette az Ő Szelleme által. *Az Ő Szelleme bennünk lakozik*, ha befogadtuk Őt. Vagyis ezeket a szellemi dolgokat úgy ismerhetjük meg, ha megtanuljuk, hogy a Szent Szellemtől vegyünk kijelentéseket, mert Ő kijelenti nekünk. Kijelenti, mi pedig ott ülünk, mintha süketek lennénk, ha nem tanuljuk meg elvenni. Olyan, mintha nem is szólna hozzánk, pedig szól. Ha nem gyakoroljuk ezt a közösséget, hogy Uram, Te szóltál és én meghallom azt, megtanulom, hogy hogyan kell megragadni a Te közléseidet, hogy mit mondasz nekem, hogy merre vezetsz engem, hogy mit kell tennem, hogy mik ezek a dicsőséges dolgok, amiket elkészítettél nekem. Én ebben akarok járni.

Ezt le kell szögezned, és az Úrnak egy hajlandóságot kell mutatnod, hogy: Uram, én erre szeretném odaadni az életemet, hogy amit Te kijelentesz, azt én meghalljam és meglássam, hogy tudjam, az nekem megmondott, amikor jönnek a kísértések, hogy meg tudjak állni benne. Mert írja, hogy nekünk az Isten kijelentette az Ő Szelleme által, mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. *Ami velünk kapcsolatos, azokat fogja kijelenteni*. Isten szívében vagyunk elrejtve, mert az Ő szerelmesei vagyunk. Ami minket illet [ami ránk tartozik], ezekből a mélységekből, azt a Szent Szellem fogja kijelenteni a mi szívünknek. Ki fogja jelenteni!

Ha te hiszed ezt – mert ez így meg van írva –, akkor ennek működnie kell az életedben. Nem lehetsz vezetés nélkül, és nem lehetsz kijelentés nélkül. Mert Ő kijelenti ezeket! És kijelentette az Ő Szelleme által. Vagyis a Szent Szellemmel közösségben kell lennünk, és ennek két módja van.

Az egyik a nyelveken való közös imádság, amikor imádkozik a te szellemed az Ő Szelleme által. A másik az igei közösség, amikor az Igét olvasod, és az olaj elkezd áradni, és jön arra, amire neked kell, egy vezetés, egy látás, egy kijelentés, árad az olaj arra a helyzetre, egyszerűen kifolyik a lapok közül, a sorok közül, mert az Ige él.

De az Igével időzni kell, mert ez nem csak meg van írva, hanem ennek *kijelentésként* kell lennie a szíveden. Kijelentés érkezik, ha az Igével időzöl, mert az Ige csodálatosan él. Az Ige élő valóság, és ezt ebben a *közösségben* tudod megnyerni. Ezeket meg kell nyerni Tőle. El kell venni Tőle. Nem tartja vissza ezeket!

1KORINTHUS 2,7. 10. 16.

16. Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy oktathatná Őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van.

Vagyis az Úr elgondolásait ki tudná magától kitalálni? Azokat a gondolatokat, amiket Ő gondol felőled, azokat magunktól nem tudjuk elvenni. Lehet az a lehető legjobb terv, amit te készítesz a saját életedre, vagy a gyerekeid számára, de az Ő gondolatai azok fölött vannak. Magasan felette! Ezt elrejtette bennünk, a Krisztus értelmében. Krisztus értelme bennünk van – mondja. *A Szellemünkben hordozzuk a Krisztus értelmét*, a Krisztus gondolatait, a Krisztus teljes tudását arról, hogy miért vagyunk itt a földön. A Krisztus értelmét hordozzuk a Szellemünkben.

Hogyan fogunk ebből egyre többet megtudni? A Szellem gondolatai által. A Szellem, akivel így közösségbe kerülsz, a Szellem gondolata élet és békesség. Vagyis, ha elkezdesz ismerkedni ezzel a birodalommal, ami megnyílik, ha kutatod azt, ha szem előtt tartod, és azt szemléled inkább, mint a láthatókat, akkor *ez a birodalom elkezd megnyílni*. Megnyílik neked, és olyan dolgokat fog láttatni veled az Úr, amit semmilyen más módon nem tudtál volna felfedezni, meglátni, vagy érzékelni. Elkezdesz *érezkelni szellemi dolgokat*. Ezek valóságosabbak, mint a földiek. Ebben a birodalomban az ember egyre otthonosabban érzi magát, ahogy kezdi megismerni. El kell indulni benne. El van ott rejtve neked minden, ami a te életedre vonatkozik. Istennek elrejtett bölcsessége ez, bent a szellemedben, a Krisztus értelmében.

A Szellem gondolatait fel tudjuk fogni a Krisztus értelmével, mert a Krisztus értelme bennünk lakozik – ezt írja. Nem vagyunk akkor tolakodóak Isten előtt, ha ezeket a gondolatokat kívánjuk. Ha kívánjuk, hogy a közléseit elvegyük, és fel tudjuk dolgozni, és megláthassuk ezeket, és ha Isten talál nálunk egy *engedelmességet*, annál inkább fognak jönni ezek. Mert ha előre elszántad magad, hogy te ezt és azt fogod tenni, és ez így és úgy lesz, de *nem kerested az Urat* benne, akkor, mivel a Szent Szellem úriember, hátrább lép legalább egy lépést.

Benned marad, de azt mondja: pardon! – és lép egyet, hátrább lép, hogy no, jó, menjél, rendben van. Menjél, nézd meg, hova jutsz nélkülem! Mert nem tolakodó, és ha nem keresed, nem érzed, nem vagy elég érzékeny a szellemi dolgokra, hogy rossz irányban vagy, egy szót sem fog szólni, amíg nem fordulsz hozzá segítségért. Hagyja, hogy menj az utadon mindaddig, amíg rá nem ébredsz arra, hogy valami nincs rendben. Valami itt nem stimmel, mert nem így kellene menni a dolgoknak, és hozzá fordulsz.

Amikor *visszafordul* az ember Őhöz, és elkezd keresni Őt, akkor végtelen nagy örömmel és segítőkészséggel jön, és kiemel minket azokról a mély helyekről, ahova kerültünk.

Az a nagy csodája ennek, hogy ahogy kiemel minket, úgy tud átemelni arra a helyre, ahol lennünk kellett volna, ha nem tesszük a kitérőket. Be tudja hozni a lemaradásunkat, be tudja hozni a károkat. Sőt, még *tanulságunk* is lesz belőle, tudni fogjuk, hol tévesztettünk, hogy máskor azt ne tegyük. Tanulságaink lesznek belőle, mert kiszemelt magának minket *örök győzteseknek*. Örök győzteseknek! Nincs kudarc Őnála, megígérte, hogy mindent a javunkra fordít. A kulcs, hogy meg kell tanulnunk Hozzá fordulni, és Őt első helyre tenni ezekben a szellemi kijelentésekben. Hallani, látni, érzékelni ezeket a szellemi dolgokat.

Pált hozom példának. Pál, aki a keresztényeket gyilkolta, üldözte, buzgó volt a vallása szerint. Megjelent neki Jézus a damaszkuszi úton, és ő tudta azonnal, hogy az Úrral van dolga. Ki vagy te, Uram? – kérdezte. Feladta ezt az indulatos voltát, hogy üldözte a keresztényeket, de mindaddig, amíg ki nem jelentette magát neki az Úr – ezt a Galata levélben írja oly gyönyörűen –, addig nem volt képes ebben a birodalomban eligazodni. Szüksége volt arra, hogy az Úr kijelentse magát, mint ahogy nekünk is. *Addig nem leszünk hatékony keresztények, amíg ezeket a kijelentéseket el nem vesszük az Úrtól.* Azért, mert a pásztor rád tette a kezét, kaphatsz csodákat, de ha a szellemi birodalomban nem igazodsz el, az ördög lépten-nyomon be fog húzni a következő csapdáiba is.

Meg kell tanulnod a szellemi birodalomban kiigazodni, látni, hallani, és a vezetések elvenni. Tudod, mit mond erről Pál? Azt mondja: *De mikor az Istennek tetszett, aki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva, és elhívott az Ő kegyelme által.* Vagyis Istennek van egy elrendelése az életünk felett, és az anyánk méhétől fogva ott van felettünk az Ő kegyelméből. Amikor az Istennek tetszett, hogy ezt előhozza, hogy kijelentse az Ő Fiát énbennem. Addig Pálnak *fogalma sem volt* arról, hogy kiket üldöz. Fogalma sem volt róla, csak buzgóságból üldözte a zsidóságbeli társait, és a hagyományokért rajongott, és azért volt buzgó, de Isten ismerte a szívét. Azt mondta Isten, ha megszerzem magamnak Pált, akkor értem is ugyanilyen buzgó lesz. Tehát *Isten a szíveket nézi.* Mondta, ha Pál egyszer meglátja ezt az igazságot, akkor az élete sem lesz drága, szolgálni fog engem.

Kijelentette az Ő Fiát énbennem – ez a kulcs. Az Úr Jézus Krisztus ki van-e jelentve a szívedben? Ha így ki van jelentve a szívedben, akkor mondhatod a kísértéseknél, hogy ez nekem megmondott! Én tudom, hogy ott ülök Vele, én oda ültettem, ahol Ő uralkodik, ott ülök én is. Minden más a lábaim alatt van, az ellenség összes kísértése, gonoszsága a lábaim alatt van. Tudom, mert nekem ez ki lett jelentve! Nos, ez az a hely, ahol lehet uralkodni. Gyönyörűséges hely! De nem egy perc alatt ér oda az ember. *Ám aki szorgalmas ebben a közösségben, az növekszik a kijelentésekben.*

Pál sem egy nap alatt jutott ide, de böjtölésekben, imádkozásokban, próbákban, megmértetésekben, egy fokozatos együtt járásban volt az Úrral, mire a szívében egy ilyen ismeret megjelent. Nem csoda, hogy minden próbát legyőzött. Ötször kapott egy híján negyvenet korbácsütésekből, a hajótörés a tengeren, az oroszlánokkal vívott harc Efézusban, minden, megpróbáltatást ki tudnál gondolni, Pál végigment rajta, és győztesen jött ki belőle, mert a Jézus kijelentetett benne [Pálban]. Az Ő Fiát az Isten kijelentette benne, hogy hirdesse.

Ami nincs bennünk, arról nem tudunk szólni. Amíg nincs úgy kijelentve. Úgyhogy pásztor, ne legyél elkeseredve, ha hirdetnéd az Urat, de még nincs ott az a nyáj, akit szeretnél, mert amíg a te szívedben nem él úgy az Úr, hogy abból tudjon meríteni, addig nem lesz, aki hallgassa. Mert ez kijelentésből megy kijelentésbe. Szívből megy szívbe. Hitből hitbe. Ezek szellemi dolgok. Csak legyél *szorgalmas*, és maradj itt azon az úton, hogy a Szellem tudjon téged erősíteni, növesztetni, gyarapítani szellemiekben, és egy napon azt fogod észrevenni, hogy ez a kijelentés olyan gazdag benned, hogy jönnek a népek és hallgatnak, és tudsz belőle szolgálni.

Ahogy mondja Pál: azért jelentetett ki nekem, hogy *hirdessem Őt a pogányoknak*, és ezért nem tanácskoztam *testtel és vérrel*. Teljesen mindegy, mit mondott róla a szomszéd, mit mondott róla az a családtag, mit mondtak róla a barátai – nekem kijelentetett. Látod ezt a szellemi közlést? Ez az, amire vágyunk. Ez az, ami előre visz minket. Meghallgathatod a másikat, a tanácsadással minden rendben van, együtt imádkozhattok, de ha te tudod, hogy az Úr szólt a szívedhez, az kijelentetett neked, akkor *többé nincs tanácskozás testtel és vérrel!* Ámen.

Mert az a *kenet*, ami bennetek van – mondja –, az megtanít benneteket mindenre. Ha egyszer az ott benned van, akkor az a legbiztosabb vezető. Az a kenet megtanít mindenre. Azért nem kell, hogy valaki megmondja neked, hogy mit tegyél, mert abban a kenetben bízhat. Ez az a kijelentés, amire annyira vágyik az ember.

Biztosan jó irányba megyek Uram? Jó ez az útvonal, amin járok? Ezt naponta kérdezni kell, mert kisebb szögeltéréseket könnyebb kiigazítani, mint amikor már borzasztó nagy a baj. Naponta kell keresni az Urat. Uram, ma a dolgok úgy mentek, ahogy *Te akartad?* Naponta beszéljess Vele, hogy ez a kijelentés, ez a közösség, ez a kapcsolat élő legyen közted és az Úr között.

Ugyanis a megváltás egy gyönyörű dolog. Kérdezik az emberek, hogy miért jött Jézus? Hogy a bűneinket elvigye? Ez nagyon igaz, de ez csak egy állomás volt arra, hogy te ma közösségben lehess vele. Nem csak arról volt szó, hogy megtisztított és most csillogunk, hanem *közösségre vágyott az Úr*. Hogy te ma közösségben lehess Vele, ezért volt a megváltás. A bűn akadály volt. Ezért eltávolította az útból és azt mondta, hogy most az enyém vagy örökre! Ez a közösség, ebben gyönyörködik az Úr. Erre a közösségre tisztított meg minket.

A János 14-ben mondja ezt a kijelentést, amit ma nagyon szeretnénk megérteni:

JÁNOS 14,21.

21. Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Vagyis ezek *nem javaslatok*. Mózes, amikor lejött a hegyről, akkor nem javaslatokat hozott le a kőtáblákon, hogy ezt javasolja Isten. Parancsolatokat hozott le! A tíz parancsolatot. Ezt javasolja Isten, ha esetleg mégis úgy gondolsz, hogy ezt tartanád meg, akkor... Nem! Ezek nem javaslatok, hanem *parancsolatok*. Jézus úgy mondja az Újszövetségben: Ha ezeket a parancsolatokat megtartja valaki...

Úgyhogy mindenki csúrheti-csavarhatja, ahogy akarja, te értelmezd magadnak. Ezek bizony parancsolatok, és nem javaslatai Istennek. Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem. Vagyis mondhatjuk, hogy: ó, Jézus, de szeretlek Téged, ó, drága Jézus, de szeretlek Téged! Igen? És mi van a parancsolatokkal, amit a szívedbe írt? Uram, igyekszem megtartani. Nem azt mondom, hogy tökéletes vagyok, de törekszem rá. Én azon vagyok minden nap, hogy Neked gyönyörűségedre legyek! A parancsolatok. Törekszem rá. *Az szeret engem* – mondja Jézus. Tehát így mutasd meg, hogy szereted Jézust. Erről szól.

De van folytatás is: Aki pedig engem szeret – mondja Jézus –, azt szereti az én Atyám. Ez nem az a szeretet, mint a János 3,16-ban, hogy meghalt a világért. Ez már azon túl van, ez már egy közösségben való szeretet. Az egész világot szerette, hogy el ne vesszen senki. Ez már egy afölötti szeretet, amikor te kijelented ezt a hajlandóságodat, hogy a parancsolatai szerint akarsz élni és járni. Azt mondja, hogy akkor az Atya szereti azt. Ez afölötti szeretet. Egy közösségben való, gondviselő, őrző szeretet, ami nem engedi, hogy bántódásod legyen.

Én is szeretem azt – teszi hozzá Jézus. Itt most már mindenki szeret mindenkit, az Atya szereti Jézust, Jézus szereti az Atyát, az Atya szeret téged, Jézus szeret téged. Egy teljes szeretetkör van. Egy tűzfal páncéllal vagy körbevéve, *az Atya szeretet tüzét senki nem tudja átlépni*. Senki! Azt mondja Jézus: szeretem, és kijelentem magamat annak.

Emeld föl a kezedet, hogy ez neked szól! Az Atya kijelenti magát neked, ha ez van a szemed előtt, ha te az Ő szeretet parancsolataiban jársz, és törekszel erre, akkor kijelentésekben gazdagon élsz. És naponta eljön hozzád a kijelentés, amire szükséged van, hogy *tudd, hogy nem csak meg van írva, hanem meg is mondatott*. Halleluja! Dicsőséget adunk Istennek! Ezt a gazdagságot eljuttatta hozzánk, hogy megismerjük Őt egy ilyen módon, hogy ez ki van jelentve nekünk.

Álljunk fel, és tegyünk egy megvallást Egy nagyon fontos megvallást fogunk megtenni. Meg fogjuk vallani, hogy az én szemeim látják a láthatatlant. Ezt most együtt fogjuk tenni, de olyan meggyőződéssel mondd, mintha te ezt már megkaptad volna az imádra válaszul.

Megvallás:

Az én szemeim látják a láthatatlant. Szívem szemei megnyíltak a megértésre. Megértem a szellemieket. Nem vagyok tudatlan a szellemi dolgok felől, mert a Szent Szellem kijelenti azokat nekem. A szellemem szemei megvilágosodtak, így megismerem az Ő elhívásának a reménységét. Az öröksége dicsőségének gazdagságát. Ámen. Így tudunk uralkodni az életben, az egy Jézus Krisztus által. Ámen.

Magasságos az Úr, a mi kösziklánk, aki megtanít minket kijelentéseket elvenni, a Jézus nevében, hogy gazdagok lehessünk. Ámen. Dicsőség legyen Neki! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.